

[Robert Mikkelsen.]

Fald ikke er i Stand til at overse. Jeg tror, det vil volde meget store Vanskeligheder for dem, der videnskabeligt skal bearbejde dette Omraade, og ogsaa for dem, der har med det at gøre i Praksis, at faa Konsekvens ind i Lovgivningen med de besynderlige Bestemmelser, der her indføjes. Vi bryder os ikke om denne Bestemmelse, og jeg kan tilføje, at naar vi alligevel er gaaet med til den, er det alene for paa den Maade at medvirke til, at den gamle § 3, den Bestemmelse, som Landstinget vilde lade udgaa, genoptages, idet der herved efter min Mening hindres en meget væsentlig Forringelse af det oprindelige Lovforslag.

Jeg vil gerne anmode den højtærede Minister om her fra Talerstolen at udtale sig om et Forhold, som det i Skynningen ikke er lykkedes at faa med i Lovforslaget, og som det heller ikke er lykkedes at faa med i Betænkningen; det er den ejendommelige Ting, at i Henhold til Lovens § 3 skal der indgives Andragende om at bevare dansk Indfødsret. Jeg har forstaaet det saadan, at et saadant Andragende kun kan imødekommes ved Lov. Det vil altsaa sige, at man bevarer dansk Indfødsret ved Lov — jo ogsaa en højst ejendommelig Ting. Jeg har ment, der burde staa „generhverve“ dansk Indfødsret, men det har man ikke været enig med mig i. Det kunde maaske medføre Konsekvenser, som var uønskelige, og som man ikke kunde overse. Den nuværende Konstruktion, at man bevarer dansk Indfødsret ved Lov, ønsker jeg at fastslaa. Der kan altsaa ikke være Tale om Bevarelse af dansk Indfødsret ved Meddelelse fra Indenrigsministeriet eller nogen anden administrativ Myndighed, men det skal forelægges Rigsdagen til Afgørelse.

Med disse Bemærkninger og Forbehold kan jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Carsten Raft: Jeg maa beklage, at der har været saa lidt Tid til at behandle et saa alvorligt Lovforslag med saa store Konsekvenser. Naar man imidlertid betænker, at den nye § 4 kommer til at gælde for alle 3 Kategorier, der omfattes af denne Lov, ogsaa dem, der nu er genoptaget ved § 3, synes jeg ikke, at Betænkkeligheden er saa stor. Enhver, der ønsker det, faar sin Sag individuelt behandlet baade af Landstingsudvalget og af Folketingsudvalget. Jeg synes, at vi dermed har Garanti for, at der ikke sker Vilkaarligheder, at der ikke skal herske nogen Utryghed. Vi kan

altsaa godt gaa med til det, der nu er blevet besluttet i saa stor en Hast, og jeg kan derfor, da i det hele taget de Indvendinger, som vi havde imod Lovforslaget, da det blev forelagt her i Tinget, er blevet imødekommet, anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for Lovforslaget.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg takker Udvalget for dets hurtige Arbejde. Jeg kan i et og alt tiltræde de af den ærede Ordfører fremsatte Udtalelser, ogsaa Udtalelserne, der drejede sig om, for hvilket Tidsrum Lovens Bestemmelser skal være gældende.

Til det ærede Medlem Hr. Steen vil jeg sige, at jeg synes ikke, man ved at indføre § 3 begaar Uret imod nogen. Den Hovedregel, som i sin Tid blev indført, bibeholder vi, og den vil gælde for, jeg havde nær sagt, alle almindelige Mennesker. Men man siger til en vis Kategori af Mennesker, der i en vanskelig Tid for Landet mente, at de godt kunde vælge Tyskere, Tyskland og Fjenden: Vi vil se paa jeres Sag, vi vil foretage en Bedømmelse deraf, og er der ikke noget galt med jer, saa beholder I jeres Indfødsret, men er I, hvad man almindeligvis kalder nationalt set uværdige, tager vi denne Indfødsret fra jer. Jeg kan, som sagt, ikke se, at der er noget som helst urimeligt deri, og jeg anbefaler derfor de stillede Ændringsforslag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Steen har Ordet for en kort Bemærkning.

Steen: Jeg vil gerne sige til den højtærede Indenrigsminister, at jeg er ganske klar over, at Lovens Bestemmelser stadig har Gyldighed for dem, der ikke har Brug for dem. Men det har jo ikke nogen større Interesse.

Det, jeg har tilladt mig at gøre opmærksom paa, er, at de Mennesker, hvorom det her drejer sig, og som har indgaaet Ægteskab med en tysk Statsborger, nu mister deres danske Statsborgerret, og jeg kan ikke dele den Opfattelse, at en dansk Statsborger, der gifter sig med en tysk Statsborger, dermed ophører med at være et almindeligt Menneske.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Robert Mikkelsen: Jeg vil blot gerne igen bede den højtærede Minister om at bekræfte, at den Bevarelse af dansk Ind-